

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 496/2015
03.06.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ј.К., због кривичног дела угрожавања сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Ј.К. – адвоката Р.Н., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину 2 К 157/13 од 22.04.2014. године и Вишег суда у Зрењанину 6 Кж.587/14 од 22.01.2015. године, у седници већа одржаној дана 03.06.2015. године, већином гласова, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ј.К. – адвоката Р.Н. као основан, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Зрењанину 2 К 157/13 од 22.04.2014. године и Вишег суда у Зрењанину 6 Кж.587/14 од 22.01.2015. године, тако што Врховни касациони суд окривљеног Ј.К., са личним подацима као у првостепеној пресуди, на основу члана 423. тачка 1) Законика о кривичном поступку

ОСЛОБАЂА ОД ОПТУЖБЕ

Да је:

дана 17.01.2012. године, у Т., у стању када је могао да схвати значај свог дела и могао да управља својим поступцима, угрозио сигурност неког лица претњом да ће напасти на живот њему блиског лица, на тај начин што је отишао у седиште Привредног друштва ДОО “П.“ и саопштио М.Ф. из Т., власнику наведеног Привредног друштва, да пренесе поруку оштећеном А.Ш. из С. „Да каже где су паре, јер ће се уколико то не учини осветити његовој деци“, након чега је М.Ф. из Т. пренео наведену поруку оштећеном А.Ш. из С., при чему је поменуте претње пријавио и Полицијској управи у Зрењанину, при чему је био свестан свога дела, хтео његово извршење и био свестан да је његово дело забрањено,

- чиме би извршио кривично дело угрожавања сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика.

Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину 2 К 157/13 од 22.04.2014. године окривљени Ј.К. оглашен је кривим због извршења кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ и изречена му је условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 4 (четири) месеца и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од 1 (једне) године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом окривљени је обавезан да плати суду паушал у износу од 2.000,00 динара у року од 15 дана од правноснажности пресуде, под претњом извршења. Оштећени А.Ш. из С. је упућен да имовинскоправни захтев оствари у парничном поступку.

Пресудом Вишег суда у Зрењанину 6 Кж.587/14 од 22.01.2015. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Ј.К. – адвоката Р.Н. и потврђена је пресуда Основног суда у Зрењанину 2 К 157/13 од 22.04.2014. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Ј.К. - адвокат Р.Н. због повреде закона из члана 138. став 1. КЗ, конкретно због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд уважи као основан захтев и утврди да је правноснажним пресудама Основног суда у Зрењанину 2 К 157/13 од 22.04.2014. године и Вишег суда у Зрењанину 6 Кж.587/14 од 22.01.2015. године повређен кривични закон у корист окривљеног Ј.К.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног указује да је побијаним правноснажним пресудама повређен закон на штету окривљеног, обзиром да претња коју је окривљени изјавио оштећеном није усмерена на „напад на живот и тело“ и као таква не може бити подведена под биће кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ за које је окривљени оглашен кривим. Изнетим наводима захтева се, по налажењу

Врховног касационог суда, правноснажне пресуде суштински побијају због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Наиме, из списка предмета произилази да је окривљеном Ј.К. оптужним предлогом Основног јавног тужиоца у Зрењанину КТ.389/12 од 12.02.2013. године стављено на терет извршење кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ и то да је критичном приликом угрозио сигурност неког лица претњом да ће напасти на живот њему блиског лица, на тај начин што је отишао у седиште Привредног друштва ДОО "П." и саопштио М.Ф. из Т., власнику наведеног Привредног друштва, да пренесе поруку оштећеном А.Ш. из С. „Да каже где су паре, јер ће се уколико то не учини осветити његовој деци“, након чега је М.Ф. пренео наведену поруку оштећеном А.Ш. За ово дело је окривљени Ј.К. правноснажном пресудом оглашен кривим и изречена му је условна осуда.

Кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ чини онај ко угрози сигурност неког лица претњом да ће напасти на живот или тело тог лица или њему блиског лица.

Радња извршења основног облика кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ састоји се у употреби претње да ће се напасти на живот или тело неког лица или њему блиског лица, чиме се угрожава сигурност тог лица. Ради се о квалификованој претњи, тачније оној којом се ставља у изглед тачно одређено зло и то да ће се непосредно напасти на тело или живот пасивног субјекта или њему блиског лица. У конкретном случају, по становишту Врховног касационог суда, дело окривљеног које је предмет оптужбе није по закону кривично дело, јер из чињеничног описа радње окривљеног, датог у оптужном акту јавног тужиоца и утврђеног у изреци првостепене пресуде, не произилазе сва битна законска обележја кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ за које је окривљени у овом кривичном поступку правноснажно оглашен кривим. Ово, имајући у виду да у конкретном случају претња није јасно дефинисана и конкретизирана, обзиром да се из упућене претње пасивном субјекту и то речи „Да каже где су паре, јер ће се уколико то не учини осветити његовој деци“, не може са сигурношћу закључити да је иста управљена на непосредан напад на живот или тело лица блиских пасивном субјекту (његове деце), тако да недостаје битан елемент кривичног дела који се тиче претње. Наиме, речи које је окривљени Ј.К. критичном приликом, преко трећег лица - посредно, упутио оштећеном А.Ш., по оцени овога суда, саме по себи не представљају непосредну претњу нападом на живот или тело, с обзиром на начин на који су исте упућене и с обзиром да је претња осветом шири појам и не мора се нужно односити на напад на живот и тело, због чега сама по себи не садржи елементе кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ ако начин извршења претње није конкретизиран у смислу напада на живот или тело, те имајући при томе у виду и да по објективним критеријумима, у конкретном случају, упућене речи не могу створити осећај угрожености за живот и телесни интегритет блиског лица, а због чега у описаним радњама нема ни елемената кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ.

Дакле, како у радњама окривљеног нису садржана сва битна законска обележја кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ за које је окривљени оптужен и оглашен кривим правноснажном пресудом, то је првостепени суд учинио повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП на штету окривљеног када га је огласио кривим за кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ, а коју повреду није отклонио другостепени суд доносећи побиијану другостепену одлуку у поступку по жалби на првостепену пресуду, иако је на повреду кривичног закона у својој жалби указивао бранилац окривљеног.

Стога је Врховни касациони суд отклонио наведену повреду кривичног закона, преиначењем правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину 2 К 157/13 од 22.04.2014. године и Вишег суда у Зрењанину 6 Кж.587/14 од 22.01.2015. године, тако што је окривљеног Ј.К. на основу члана 423. тачка 1) ЗКП ослободио од оптужбе да је извршио кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика јер дело за које је окривљени оптужен и правноснажно оглашен кривим по закону није кривично дело.

На основу члана 265. став 1. ЗКП Врховни касациони суд је одлучио да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.